

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201397600/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Der har de levet i mange Tider
og leet og grædt med hinanden tro,
og sat i Verden en hel Del Wied'er,
hvis Antal stemmer med 4 X 2.
Traialalalalala.

III

TRINE

Vi kommer nu til den store Inkonsekvens i mit Liv, idet jeg af alle Mennesker har holdt mest af min Moder, skønt hun var et Fruentimmer.

Det var hende, der spredte Liv og Indhold over Hjemmet. Ingen kunde le som hun — og ingen græde som hun! Og desuden var hun en dygtig og energisk Kone i sit Hus — et stort Hus med mange Tjenestefolk.

Til at begynde med var mine Forældre vel nærmest fattige. De sad om Aftenen ved et Spiddelys og læste og arbejdede. Engang Farfar kom paa Besøg, tændte Mor to Lys. Den Gamle sad lidt og kiggede paa dem, og saa sagde han:

— Er I saa flotte hver Aften?

— Nej, sagde Mor — det er kun paa Grund af Farfars Besøg.

Saa rejste han sig, gik hen og blæste det ene Lys ud og sagde:

— *Et er nok.*

Saadan var altsaa mit Barndomshjem. Meget økonomisk. Jeg kan huske, de solgte det Smør, de lavede, og købte Margarine til os.

Naa, det mærkede vi Børn jo ikke noget til, vi troede, at saadan skulde det være. Og Mad fik vi nok af, kraftig Middagsmad og de berømte gamle, solide Aftensborde.

Mine Forældre havde 11 Børn. Derfor var der to Børnekamre, det store og det lille, og naar vi avancerede fra det lille over i det store, var det en Højtidsdag, næsten som en Slags Konfirmation.

Men hele Dagen — med Undtagelse af Maaltiderne — var vi altsaa i Børnekamrene, og naar det begyndte at blive mørkt